

Αλληγορία στο χθες και το αύριο

Η Μαρία Αντελμαν, μια σύγχρονη βιντεο-καλλιτέχνις, δείχνει τη δουλειά της στο Πολεμικό Μουσείο

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

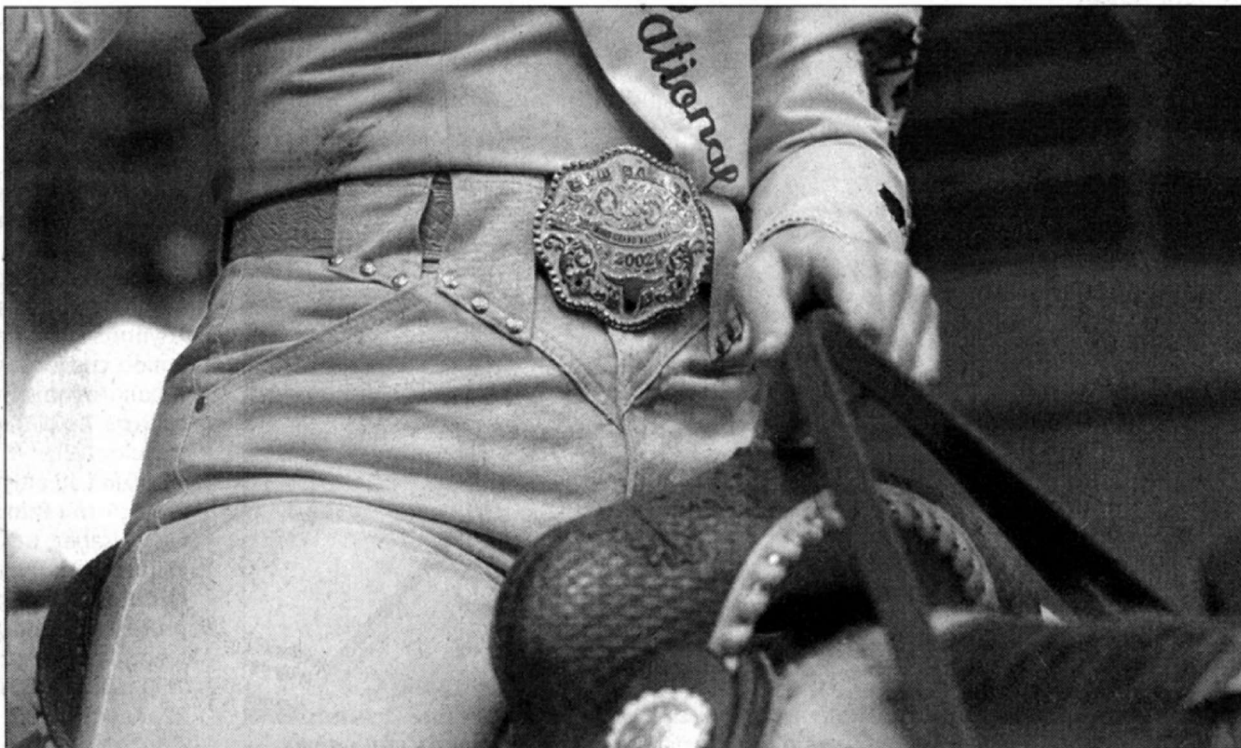
ΕΚΘΕΣΗ Πολλές φορές έχω αναρωτηθεί: υπάρχει πραγματικά το Πολεμικό Μουσείο; Ή κάποιος μάς έχει πείσει για την ύπαρξή του κι εμείς απλά τον πιστέψαμε;

Όχι, το κτίριο του αρχιτέκτονα Θουκυδίδη Βαλεντή είναι εκεί, ένα από τα πιο αναγνωρίσιμα κι εκκεντρικά κτίρια της Βασιλίσσης Σοφίας, μαζί με τα προπολεμικά αεροπλάνα στο προαύλιο και τους φαντάρους που εκτελούν μια ιδιαίτερα προνομιακή υπηρεσία, στο κέντρο της Αθήνας.

Η προβοκατόρικη ερώτηση αφορά στο «μέσα», στις επιβλητικές, 70's αίθουσες που, αντίθετα σε κάθε διαίσθηση, σπάνια μένουν άδειες. Οι μαθητές των σχολείων και όσοι παρακολουθούν τις εκδηλώσεις του αμφιθεάτρου, πλημμυρίζουν πρωί και απόγευμα τους αχανείς χώρους ενός μουσείου που σε γυρίζει πίσω στον χρόνο: στο Βουκουρέστι, στη Φιλιππούπολη ή σε κάποιο προάστιο της Μόσχας, στην καρδιά του Ψυχρού Πολέμου.

Πώς επιβιώνει αυτό το αναχρονιστικό περιβάλλον στην Αθήνα του 2008; Και πώς βρέθηκε εδώ μια σύγχρονη Ελληνίδα βιντεο καλλιτέχνις που ζει στην Καλιφόρνια να δείχνει τη δουλειά της;

Ευφρές υπονοούμενο; Διάθεση αυ-

Σ' ένα ξεχασμένο ροντέο, κάπου στην Αμερική... Ολόκληρη η δουλειά της Μαρίας Αντελμαν στο Πολεμικό Μουσείο.

τοσαρκασμού από τους στρατιωτικούς που διοικούν το Μουσείο; Προαναγγελία για τολμηρές αλλαγές;

Η αλήθεια είναι ότι μια σειρά αναπάντεχων συμπτώσεων οδήγησαν την Μαρία Αντελμαν (γ.1971) στο vintage

(αλλά υπερσύγχρονο) αμφιθέατρο του Πολεμικού Μουσείου. Στην πραγματικότητα, η Αντελμαν δεν θα μπορούσε να ευχηθεί κάτι καλύτερο. Τα έξι βιντεο που προβάλλονται τα μεσημέρια της Παρασκευής έως και τις 21 Μαρτί-

ου (12-2 μ.μ.) από την γκαλερί «The Apartment», δεν παρουσιάζουν θεματολογικές συγγένειες, αλλά τέμνονται σ' ένα κοινό σημείο: συγκροτούν σύντομες αλληγορίες πάνω στο χθες και στο αύριο, στο παρελθόν και στο μέλ-

λον, όσο κι αν οι ίδιες οι ιστορίες της Αντελμαν εκθέτουν, ένα πρώτο, ανάλαφρο «στρώμα» ανάγνωσης. Οι ιστορίες της φλερτάρουν διαρκώς με το αλλόκοτο και το παράδοξο: ο τυφλός bodybuilder, η αναπαράσταση της ιστορικής μάχης του Monmouth, ο σαιξπηρικός μονόλογος «Να ζει κανείς ή να μη ζει;» στη γλώσσα των εξωγήινων του «Σταρ Τρεκ»... Οι πρωταγωνιστές ή τα μέρη που φωτογραφίζει η Ελληνίδα καλλιτέχνις, πριν τα μοντάρεϊ σ' ένα κινούμενο οπτικό κολάζ, επενδυμένο με φαινομενικά άσχετο υλικό από το Ίντερνετ, όλα μοιάζουν αποκομμένα από την πραγματική ζωή.

Η Αντελμαν στοιχηματίζει για το αντίθετο. Μπλέκει hi-tech σκηνικά με ιστορικές αναβιώσεις, μελλοντολογικά κηρύγματα και διαφημίσεις, μεμονωμένες ιστορίες και υποκουλτούρες και δημιουργεί μια ενδιάμεση περιοχική συνάντησης ανάμεσα στο παρελθόν και στο μέλλον, στη μνήμη και στη φαντασία. Με τον ίδιο τρόπο που αυτοί οι αλλόκοτοι κόσμοι του 21ου αιώνα εισβάλλουν στο τόσο παλιομοδίτικο αμφιθέατρο του Πολεμικού Μουσείου.

Η ίδια δεν παίρνει θέση, δεν κρίνει. Αγκαλιάζει τις παράδοξες ιστορίες, ένα χέρι συμπιλιώσης με τον πιο παράξενο κόσμο που τυχαίνει να είναι και δικός μας.